

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Siyaset Peygamberlerin Amelidir!

Siyasi çalışma ve siyasetle meşgul olmak, Müslümanları siyasetten uzaklaştırmak amacıyla başka ülkelerdeki toplumları değil de sadece İslam beldelerindeki toplumları hedef alan büyük bir çarpıtma kampanyasına maruz kalmıştır.

Batı toplumlarındaki bir insanı siyasi bir figür olarak tanımlamak, onun kültürlü, takip edilen ve vizyon sahibi bir sınıf olduğu anlamına geldiğinden dolayı bir övgü ve büyüklük olarak kabul edildiği bir sırada bizim toplumlarımızdaki büyük bir davetçi ve alim ordusu, siyasi nitelendirmeyi muttaki-dindar Müslümanlara veya İslam risaletini taşıyanlara yakışmayan bir aşığılanma haline getirmeye çalışmaktadırlar!

Nitekim siyasetin necis olduğunu, siyasetin yalan ve aldatma sanatı olduğunu ve bunun bir Müslüman'a, dindar birine ve bir davetçiye yakışmadığını, bu nedenle bu kişilerin siyaseti kaldırıp atmaları ve dinin siyasi çalışmayla kirlenmemesine dikkat edilmesi gerektiğini söylediler ki böylece necis olan temiz olana karışarak ifsat olmasın.

Ne yazık ki bu çağrılar, cehalet ya da bilgi eksikliğinden değil, aksine sömürgecilik ve komplodan kaynaklanmaktadır. Zira Batı, bizim ülkelerimizdeki çıkarlarının hizmetkârları ve bekçileri haline getirdiği yöneticiler aracılığıyla İslam beldeleri üzerindeki hegemonyasına hiç kimse itiraz etmesin diye İslam'ı ve Müslümanları siyasi çalışmadan uzak tutmaya hırs göstermiştir.

Müslümanların, özellikle de samimi olanların, davetçilerin ve davet taşıyıcılarının siyasetle meşgul olması, kesinlikle laiklerin, ajanların, Ruveybidaların, Batı'nın borazanlarının ve araçlarının siyasi çalışmalarına baskı uygulayıp sıkıştırmak, yani er ya da geç onları sahnenin dışına itmek anlamına gelmektedir. Bu nedenle Batı, ülkemizdeki sömürgeciliği ve Ruveybidaların yönetimini sürdürme hedefini gerçekleştirmek için bu kampanyayı başlatmayı amaçlamıştır.

Ancak gerçek şu ki siyaset en asil ve en önemli eylemlerden biridir ve bizzat İslam da siyasi bir dindir; zira İslam akidesi, ruhi ve siyasi bir akidedir.

Çünkü siyasetin anlamı, yalan söylemek ya da aldatmak değil işlerin gözetilmesi olup aksine kapitalistler yalan söyleyen ve aldatan kişilerdir; çünkü insanları siyase ettikleri-yönettikleri ideolojileri fasit ve ifsat edici bir ideoloji olup bu da onları gayelerini gerçekleştirmek için yalan ve aldatmaya sevk edip teşvik etmektedir. Bu nedenle "gaye vasıtayı meşru kıla", "al ve iste" ve "siyasette ahlak yoktur" gibi kaideler yazdılar ve bunlara göre hareket ettiler.

Onların ideolojilerinin fesadı-bozukluğu, onun insanların Rabbi tarafından değil de insanların koymuş olduğu bir ideoloji olmasından kaynaklanmakta olup insanlar yasama olarak kendileri için iyi olan şeyleri nasıl yapabilecekler ki!

İslam ise Rabhani bir dindir; gelin benimle birlikte Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu hadisini düşünün: كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ

نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ فَيَكْتُمُونَ
İsrailoğullarını nebiler siyase ederlerdi (yönetirlerdi). Bir nebi öldüğünde onu başka bir nebi takip ederdi. Benden sonra nebi yoktur, fakat birçok halife olacaktır.” Oradakiler dediler ki: Bu halde bize ne yapmamızı emredersiniz? Dedi ki: فُوا بِبَيْعَةِ الْأَوَّلِ فَالْأَوَّلِ أَعْطَوْهُمْ حَقَّهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ
İlk biat edilene vefakâr olun ve onlara haklarını veriniz. Çünkü Allah onlara da yönettikleri insanlara da haklarını soracaktır.”

Nitekim hadis, peygamberlerin amellerinin siyaset olduğunu, dolayısıyla insanları siyase etmenin-yönetmenin Rablerinin şeriatı gereği olduğunu belirtmektedir. Bu yüzden insanların en hayırlısı, derece olarak en üstünleri ve ahlak olarak en faziletli olan Rasuller ve Nebiler, siyasi olmuşlar ve kavimlerinin işlerini Rablerinin şeriatına göre gözetmişlerdir. Bundan sonra özellikle Müslümanlardan herhangi biri, düzenbazların iddia ettiği gibi siyasetin bir necis veya pislik olduğuna aldanabilir mi?!

Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hadisi artı olarak, peygamberlerin döneminden sonra siyaset ve yaratılanların işlerinin gözetilmesini insanların işlerini üstlenen Halifelere emanet etmiştir.

Müslümanların arasından insanların işlerini üstlenenlerin aslında insanların en hayırlısı olmaları, ellerini ve boyunlarını Allah'a ibadet ve itaate etmeye yönlendirmeleri ve tıpkı Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem ve onun yolunu takip eden Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali gibi kerim sahabelerinin ve ümmetin diğer salih ve ıslah olmuş Halifelerinin yaptığı gibi geçimlerini ve hayatlarını iyileştirmeleri gerekir.

Dolayısıyla siyasetle meşgul olmak, insanlar için iyi olan şeylerle meşgul olmak ve onların işlerini Rablerinin razı olduğu şeylere göre gözetmek ve İslam'ın siyasi bir din olduğu anlamına gelmektedir; çünkü İslam, insanların işlerini gözemekte ve onların hayatlarını düzenlemektedir.

Siyaset, tatbik ve uygulama bakımından yöneticilerden, yöneticileri muhasebe etmek ve onları istikamete (doğru yola) ve Allah'ın şeriatını uygulamaya sevk etmek bakımından da ümmetten, partilerden ve davetçilerden oluşmaktadır.

Ebu Bekir es-Sıddık'ın Hilafeti üstlendikten sonra yaptığı ve yöneticiler ile tebaa arasındaki siyasi ilişkiyi dakik bir şekilde tasvir ettiği konuşmasıyla bitiriyorum; zira Allah'a hamd-ü senada bulunduktan sonra hutbesinde şöyle demiştir: **Emma ba'd: Ey insanlar, ben sizlerin en hayırlınız olmadığım halde başınıza geçirilmiş bulunuyorum. İyilik yaparsam bana yardımcı olunuz. Kötülük yaparsam beni doğrultunuz.”**

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Müh. Bahir Salih